

[Freddy Madsen]

vi tilsluttet os den regel. Fristen blev, så vidt jeg husker, fastsat til 1. marts. Det er rigtigt, at den er blevet fraveget i forskellige situationer, og alle erkender, at der vil komme situationer, hvor det er nødvendigt at fremsætte forslag af en eller anden bestemt grund, eller en række partier eller samtlige partier i folketinget kan simpelt hen blive enige om, at man her vil fravige fristerne, fordi sagen er af en sådan vigtighed, at det er nødvendigt. Men det er der jo ingenlunde tale om i denne sag.

Nu svinger hr. Ellemann-Jensen sig op som idrættens sande fortalere. Sagen er imidlertid, at idrætten og andre ungdomsorganisationer først skal have disse tipsmidler udbetalt engang til næste år. Der vil altså være rigelig tid til at behandle sagen også i næste samling og få truffet en afgørelse, sådan at både idrætten og ungdomsorganisationerne, som vi mener fuldt ud skal tilgodeses, kan få deres penge; der er altså ikke tale om nogen hastesag.

Det, der efterhånden skinner tydeligt igennem, er, at hr. Ellemann-Jensen og venstre ønsker at misbruge idrætten til et politisk spil vendt imod regeringen i denne sag. Det er de nye toner, der lyder, og dem er vi såmænd ikke utilfredse med, bortset fra at vi synes, det er synd, at idrætten skal være katebald i hele dette spil.

Vi har ikke ændret vores principielle holdning til dette forslag. Vores holdning har altid været den, at staten ikke skulle have afgift på tipningen, og ud fra det er det klart, at vi er tilhængere af enhver nyskabelse. Men sådan som tingene har udviklet sig, må jeg også sige, at det spil, som her foregår, er af en sådan art, at vi ikke vil medvirke til det. På den anden side ønsker vi, at de formål, der her er fremsat forslag om, fremmes, og vores stilling vil i høj grad være afhængig af, om skatteministeren her vil afgive løfte om, at sagen vil blive klaret på en fornuftig og forsvarlig måde senest ved næste folketings-samlings begyndelse.

På det grundlag anmoder jeg formanden om, at lovforslaget kommer til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Men som sagt: vi ser det her som et spil, og vi agter ikke at medvirke i det, der åbenbart er en ny form for firebandekarambole.

Svend Haugaard (RV):

Det er rigtigt, som flere har sagt, at det var et meget sent fremsat forslag, og derfor måtte behandlingen af det også blive meget force-ret og vel ikke helt ansvarlig. Vi mener, der er en række ting, der endnu er uafklarede, og selv om vi har en meget betydelig sympati for selve ideen i det og for idrættens synspunkter i denne sag, så mener vi også, der er mere, der skal opklares, og vi beder derfor om fornyet udvalgsbehandling. Ikke for at sinke afgørelsen, men for at få et fuldstændig klart svar fra skatteministeren om, hvorvidt han er indstillet på straks til efteråret at fremsætte et forslag, der indeholder det samme, men er betydelig bedre gennemarbejdet, end det har været muligt at gøre for dette forslags vedkommende, og hvis det svar ikke kan komme til at foreligge, må vi se, om der kan findes et flertal for det foreliggende forslag.

Jeg tror også, at forslagsstillerne vil mene, det er et sagligt standpunkt, at der bliver denne mulighed imellem anden og tredje behandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er som sagt ved første behandling positive over for forslaget. Om sagen er blevet provokeret på usaglig måde, skal jeg her hverken bekræfte eller afkræfte, men man kan selvfølgelig sige, at hvis ministeren havde været lidt smidigere, kunne vi vel have fået det igennem i stor samdrægtighed, ligesom der kan være i andre sager, hvor man fra regeringens side har prøvet at få noget igennem på en lidt provokerende måde; det ser vi ved andre forslag allerede i dag.

Jeg skal undlade at tage endelig stilling til lovforslaget i dag og meddele, at vi vil vise vor endelige stilling ved tredje behandling.

Waldorff (VS):

Denne sag er jo ved at vokse til dimensioner, som man ikke oplever hver dag i folketinget. Det fremgik især af hr. Ole Olsens indlæg, at det er selve den borgerlige parlamentarisme, man truer.

Vi mener, demokrati og borgerlig parlamentarisme er to forskellige ting. Vi stræber mod demokratiet og anser ødelæggelsen af selve den borgerlige parlamentarisme som statsform for at være et nødvendigt skridt i